

jane: nedavno so bili župnik Bechet (rodom Francoz) in 3 misijonarji pa 3 anamski kristijani javno ob glavo djani. — Kitajci zbirajo 35.000 vojakov in žugajo Anamčanom iti na pomoč, ako bi Francozi nad tote šli z veliko vojsko.

Za poduk in kratek čas.

Šeststoletnica Habsburška v Mariborskeje čitalnici.

II. Z vero v ozki zvezi stoji pravica. Kakor una, tako je tudi ta hči doma prav iz nebes. Naj nje ni na svetu, to vam je zemlja kmalu torišče golih strastij, grob vseh milših čuvstev.

Na srečo pa tu lahko rečem, v habsburški hiši pravica ni samo gostinja, ki se povabi, kedar se nam tako ljubi, ne, ona ji je gospodinja, trdna gospodinja, čije beseda odločuje. Ali bi vam sl. g., še zato bilo izgledov potreba? Jaz menim, da ne, kajti če kje katera habsburška dinastija gre v tej reči ne prvo mesto. Resnica je: posestva so se ji močno in skoraj naglo množila.

V malih je letih dežele, ki so ji še sedaj zveste, skoraj vse imela v svoji oblasti. Ali kako se je bilo to godilo? Mar z zvijačo? Ne, takej ves čas ni sledu. Ali mar s silo? Ne, te Habsburg ne pozna, kjer hodi za to, naj si dobó novih dežel. Star pregovor pravi: Bella gerant alii, tu felix Austria nube! Drugim vojske neso, a Avstriji srečno snubljenje. Naj bi si jih potlej pridržala, da jej je zato včasih bitk treba, seči za orožje, kdo bi jej to jemal za zlo.

Toda še v tacih razmerah lahko se človek le čudi, kako jej je bilo za pravico! Do zadnjega je časih šlo preden je za krvavo orožje prišla.

Nam Slovincem ne cveto ravno rožice, le preveč smo še po vseh straneh v trnji, toda vprašam: je li temu slavna dinastija kriva? Ne, ona stoji trdno na stališči pravice in po poti pravice treba da se razvije tako stanje, ki ugaja ne samo tem ali unim, nego vsem narodom, kar jih živi pod njenim žezlom.

Pravico drugim izkazovaje, od svoje nikjer nikoli naj Slovenija ne odjenja, pa ji mora in bo pravica. Tu velja cesarja Franca geslo: *Justitia est fundamentum regnorum*, in jaz pristavljam, da tudi narodov.

Ali gospoda, pravica, če ostane samica, je sicer dobra gospodinja: kjer je ona, tam gre vse lepo v redu, pod njo je življenje varno, ali pa je prijetno? Ne, to pa ni, to ne mara, da se pravica ne mala zastonj za devico obezanih očij, z mečem v roki, kajti ona je lahko pretrda in seka rane, kjer jih ravno ni treba. Le če

gre za njo s pravico tretja hči iz nebes roko v roci — ljubezen, to vam dela potlej življenje v družinah prijetno, v društvih veselo, v državah zdravo.

In da je ona, ljubezen do ljudstev, doma v naši slavni dinastiji, kdo bi pozual zgodovino pa ji tega iz srca ne priznal? Prav den, ki ga dnes slavimo je za to očivestno znamenje. Slavni praded, cesar Rudolf, je bil našim krajem sprva dal v svojih sinih Albertu in Rudolfu gospoda, ali ni še bil tako brž slišal, da bi ljudstva ne imela reda od obeh ob enem, pa je že tudi odločil, naj bi jim le Albert vladal, Rudolf pa odstopil. Le za trenotje se nij oprezal, ker hitro je podal svoje žezlo bratu v roke. Zakaj kje? Ker sta oče pa sin bila imela do ljudstev ljubezni.

Ker te ljubezni, ali kakor ji smemo reči, tega patriotizma od zgorej kakor je rano v habsburški rodovini pognala tako tudi v teku vseh stoletij ni vsahnila. Marija Terezija n. pr. še sedaj slovi med ljudstvom zaradi njene ljubeznjive skrbljivosti za blagor prebivalstva. Nikoli ni ljudstvo vladarjem iz Habsburške hiše streglo po življenji.

Toda v ljubezni prekosi sedanji cesar vse. Ali kateri vladar je, ki bi v toliki meri dobrote delil med svoja ljudstva? Ali kje je kateri, da siplje denar med ljudstva, kedar jih zadene kaka nesreča, nekaj, kar človek z vso pravico občuduje na našem svitem cesarji, na celi Habsburški rodovini?

Ljubezen, pravijo, rodi ljubezen. Če je v tem kaj resnice, to pa potlej ni čudo, če in da vživa ona vso ljubezen in pri vseh svojih ljudstvih.

Naj vam sl. g. ne sežem dalje, pri sedanjih slovesnostih, bliže pri nas samih ostanem, kaj, vprašam, kaj čemo dnes mi tukaj? Kaj ne to, da damo kolikor toliko znamenje svoje ljubezni do slavne cesarske hiše? Če je pa to taka, potlej mi pač ni treba več besedi.

Črke: A. E. J. O. U. dal je Friderik IV., ki je svoje dni tudi v Celji bival, povsod zapisati, ali kamnu vsekati. Kaj pomenijo? Enim je: Avstria erit in orbe ultima; drugim pa Avstriae erit imperium orbis universi, tretjim zopet kaj druga. Naj pa bo tolmačenje katero koli pravo, eno je že gotovo, da je avstrijska, habsburška dinastija najstarša, torej v resnici in orbe ultima.

Za nas Slovence in vsa avstrijska ljudstva pa je in ostane sreča, če in dokler nas še varuje dvoglavi orel habsburške dinastije, tedaj pa bodi naprej: A. E. J. O. U.: „Avstrija Edina Jez Ostane Viharjem!“

Smešnica 31. V mestih je sedaj vedno več Judov med trgovci. Jeden takšen baranta z narejenimi oblačili. Pride k njemu gospod.

Jud mu poišče lepo suknjo. Gospod jo obleče pa reče: suknja mi je zelo prav pa le preveč po česniku smrdi. Jud mu precej odvrne: le kupite, ne suknja, ampak jaz smrdim po česniku.

Razne stvari.

(V Brežiškem okraju) so baje po dva in dva uklenoli čez 50 kmetov zavoljo upora proti trto-ušnej komisiji. Utegnejo pa sedaj 2—2 mesece v preiskavi zaprti biti. Treba boče toraj nekaj storiti. Najprvle si odgnani naj izberejo vrlega advokata, n. pr. g. dr. Serneca v Celji, da bodo kmalu zaslišani in potem domov spuščeni. Dopisi nam došli so srditi in jih ne moremo objaviti pa vodstvo Slovenskega društva jih pošlje ministru Taaffeju. Prosimo hitro natančnih poročil iz Sromelj in Bizelja. V nedeljo 12. avgusta skliče se občni zbor Slov. društva v Sevnico. Tam lahko sklenemo deputacijo do cesarja! Kmetom, ki so le iz nevednosti postavam se uprli, moramo pomagati, kolikor je mogoče in se vé postavno!

(Predrzno „lažejo“) in ljudi nesramno za nos vodijo naši nemškutarji in jihovi listi. V dokaz služi denešnji dopis iz Ptuja, celjskega lisjaka šte. 13, kder pisac nekega mariborskega duhovnika prestavlja, kar pa mogoče ni, ker je definitivno nameščen, šte. 14, kder menda gluh resnicoljub (?) iz Konjic taji, kar je bilo v „Gospodarji“ o g. Kapunu pisano. Nam so se 3 priče poštene ponudile, resnico dokazati.

(Svitli cesar) so v Ljubljani tiste nemške učence pohvalili, kateri so se slovenski učili. Tega pa noben lisjak ne pové. Sicer pa Nemci naj storijo, kakor hočejo. Mi Slovenci se radi naučimo nemški, kder je treba in mogoče, le ponemčuriti se ne damo. Na lastnih tleh hočemo sami zapovedovati. Tako dela vsak narod, ki v lastno skledo ne pljuva in sam sebe ne ubija.

(Ptujski župan) Rodoschegg je se pred cesarjem peljal, pa zapazivši, da je le malo „hoch“-klicarjev, upija v špalirovce: „Animiren die Leute, animiren“ pa le ni zdalo. Na to začne sam na levo in desno klicati: živijo, živijo in glej čudo, ves narod zagromi: živijo!

(† Umrl) je v Središči g. Vinko Dečko na jetihi. Več v „Cerkv. prilogi“.

(Javno zahvalo) izreka vodstvo šole pri gornji sv. Kungoti vsej gospodi, ki je šolskeji deci priredila veselo Habsburško svečanost dne 2. jul. t. l.

(Svarjenje). Med Muro in Dravo se po-teplje goljuť, Blaže Simonič je zapisano v služ-benskih bukvicah, dobro oblečen in pri župni-kih in učiteljih denarjev v zajem prosi in laže, da je brat dekana č. g. Simoniča pri sv. Juriji na Šavnici. Dekan imajo samo enega brata in

ta je Jihov kaplan č. g. Aleksander Simonič. Goljuťa, ki je pri sv. Benediktu, sv. Juriji in Frauheimu ljudi opeharil, treba prejeti in sod-nji izročiti.

(Oderuh) Blaž Stiberc v Pušencih pri Ormoži je obsojen na mesec sedeža in 200 fl. plateža, da bo lahko premišljeval, kako grdo je ljudi odirati.

(Smrkljave konje) vozača Črešnarja iz Tepine pri Konjicah so v Lembahu poklali.

(Preminol) da ne vejo kam je Plojev sin v Selcah fare sv. Roprta v Slov. goricah. Meseca sušca bil je še doma.

(Verbanski poštar) g. Marinič nam piše, da je pred zadnjo volitvijo sam se odpo-vedal vsakej izvolitvi. Moder človek je pač previden!

(Dobro hrvatsko knjigo) v drugem natisu izdal je vrli župnik Hrnetički, č. g. P. Krempler, o vrtnarstvu. Založitelj je knjigar Mučnjak v Zagrebu. Velja 30 kr. Slovencem bi močno ugajala podobna knjiga.

(G. Gertscher) v Šmariji je baje službo popustil.

(V Radenskih toplicah) pri Radgoni priredi v soboto 4. avgusta t. l. slavni moj-ster na citrah in Radenski rojak, g. Vekoslav Vaupotič, muzikalično zabavo. Kopališče močno napreduje pod opravištvom solastnika g. Ro-mana Henna in vedno več prihaja gostov iz bližnjih in daljnih krajev, n. pr. iz Trsta, Grad-ca. Tudi slovenske novine so v lepih novih pro-storijah na razpolago!

(V Marija-Celje) peljajo se romarji iz Maribora 12. avgusta do Kapfenberga, spremljani od 2 duhovnikov.

(Nadučitelj) v Rušah postal je g. Leske, učitelj pri sv. Pankraciji g. Spitzer. pod-učitelj v Ljutomeru g. Frenensfeld; g. Stolzer je prestavljen v Runč, g. Juvan k sv. Urbanu, g. Jan. Bezjak stopi v pokoj.

(Notar g. Finžgar) potegnil je iz Kap-le v Eberstein.

(Pri zastavnici) v Gradci je g. Jož. Verbošek postal oficijal.

(V Marija-Celje) gre poseben železniški vlak iz Gradca dne 13. avgusta ob 4. uri 30 minutah zgodaj v Kapfenberg. Vožnina je tje in nazaj do polovice znižana.

(Strela) udarila in užgala je Mart. Šamperlovo hišo v Novi vesi pod Ptujem. Vse je pogorelo. Narata Jurija za Slov. Gradcem pa je strela ubila.

(Umrl) v Celji je okrajni komisar g. vitez Gariboldi. Bil je Slovencem prijazen.

(Spremembe v Lav. ško fiji). Za ka-plana gre č. g. Purgaj v Prihovo, č. g. Irgl k sv. Petru pri Radgoni, č. g. Muha v Šmarten pri Slov. Gradci; novomešniki pa č. g. Gaberc